

VITA VINGAR OCH RÖDA BÄR
-en folklöreinspirerad mönsterkollektion

Lidia Blomgren

HANDLEDARE: Lotta Kvist
EXAMINATOR: Thomas Laurien
OPPONENT: Annika Ekdahl

Högskolan för design och konsthantverk,
Göteborgs universitet
Göteborg
VT 2009
Examensprojekt 15 hp,
Konstnärligt kandidatprogram i design 180 hp

Abstract

The aim of this examination project was to work with the process of making a pattern collection for fabrics. The collection should consist of at least three patterns with report measurements suitable for screen print. I wanted the pattern collection to be a simple, mystic and colourful collection with a folklore spirit like the popular rural life I experienced during my childhood.

The purpose of the project was that I during the working process would deepen my esthetic background to enforce my personal graphic expression ability and evolve as a pattern designer. I wanted to try to mix my personal view of domestic graphic expression with another language that I gained in recent years. This I wanted to do in order to find the tools that could help me clarify and develop my pattern signature.

A few of the questions that I had about this project were if the long sketching phase that I planned would help or damage the project.

I also thought it would be interesting to experiment with colours in this project. I wanted to see how far I dared to go in matter of colours as well as how the patterns would be visually experienced if I for example reduced one colour or replaced it with the opposite colour.

I thought it was inspiring to work with traditional techniques with the colours. It was only positive that part of the pattern story telling was developed in an unpredicted direction during the sketching phase. I also realised that a long sketching phase is not suitable as a working process for all types of patterns, it has to be decided on a case-to-case basis.

White wings and red berries, Spring morning in the bog and A song for the mole are three patterns that all tell their own stories about my childhood and they are the patterns in the fabric collection that I have been working with during ten weeks.

Keywords

Pattern collection, folklore, textile pattern, pattern design

Innehållsförteckning

Inledning

<i>Bakgrund</i>	4
<i>Syfte</i>	5
<i>Mål</i>	5
<i>Frågeställningar</i>	5
<i>Avgränsningar</i>	6

Genomförande

<i>Utgångspunkt</i>	6
<i>Inspiration</i>	8
<i>Metod</i>	9
<i>Idé och skissarbete</i>	9
<i>Vita vingar och röda bär</i>	11
<i>Värmorgon i mossen</i>	13
<i>Sång för mullvaden</i>	15

Det slutgiltiga resultatet och utvärdering av arbetsprocessen

<i>Resultat</i>	17
<i>Utvärdering</i>	25

Källor

<i>Literaturlista</i>	29
-----------------------------	----

Bilagor

<i>Bilaga 1:1</i>	30
<i>Bilaga 1:2</i>	31
<i>Bilaga 1:3</i>	32
<i>Bilaga 2:1</i>	33
<i>Bilaga 2:2</i>	34
<i>Bilaga 2:3</i>	35

Inledning

Bakgrund

Inspirationen till projektet är hämtad ur min egen bakgrund och mina barndomsminnen av det vitryska lantliga livet där jag är född. När jag återvände till mitt hemland för första gången efter mer än tio års händelserikt och spännande liv i Sverige sköljde gamla minnen över mig. Dessa minnen var starka och jag fick en enorm lust att fotodokumentera den delen av min barndom som fortfarande fanns bevarad hemma i min mormors och morfars hus.

Kamerans fokus hamnade främst på emaljkärlens dekor. Först och främst berodde det på att de enkla, trolska och färgstarka motiven var den delen av mitt förflutna som jag inte lyckades hitta en bra referens till i det svenska bildspråket. Det var därför som det kändes viktigt för mig att gå igenom mina barndomsminnen och ta med den saknade pusselbiten hem till Sverige, om än i form av bilder.

Det är främst dessa bilder på emaljkärlens dekor som jag hade till underlag i inledningen av mitt examensarbete.

Inspirationsbilder av emaljkärlens dekor.

Syfte

Mitt examensarbete byggde på ett utforskande och identitets-sökande projekt. Jag som mönsterformgivare ville mixa mina föreställningar av det vitryska bildformspråket med ett annat språk, som jag har fått genom diverse konst/design utbildningar i Sverige. På det tillvägagångssättet ville jag förstärka mitt personliga bildformspråk och växa som mönsterformgivare. Jag ville också hitta redskap som kunde hjälpa mig att klargöra och utveckla mitt mönstersignum.

Det var därför som jag ville lägga mycket av projektiden på skissarbete samt experimenterandet med färgkompositioner. Huvudsakligen kom jag att jobba för hand för att jag ville tillåta mig själv att ta det lugnt i arbetsprocessen och låta mönstren ta den tid de behövde för att gro och utvecklas. Med hjälp av den långsamma arbetsprocessen ville jag också göra ett försök att få ut en del av det vitryska bildformspråket som fanns någonstans i mitt undermedvetna i hopp om att det skulle kunna tillföra en ytterligare dimension i mönstrens berättelse.

Mål

Målet med examensprojektet var att arbeta med framtagandet av en mönsterkollektion för metervara. Kollektionen skulle bestå av minst tre mönster vars rapportmått skulle vara anpassade för rotationstryck. Jag ville att *Vita vingar och röda bär* skulle vara en enkel, trolsk och färgstark kollektion så som den delen av det folkliga lantliga livet som jag fick uppleva i min barndom.

Frågeställningar

Några av frågeställningar som jag hade inför examensprojektet var om den långa skissfasen skulle hjälpa eller stjälpa mitt projekt. Vanligtvis har jag antingen en ganska kort skissfas eller ingen alls innan jag börjar rita upp mönsterrapporten. Därför kände jag en oro över att jag skulle kunna känna frustration över att behöva ta ett extra varv i skissandet och att den frustrationen skulle spegla sig i mina mönster.

Jag tyckte också att det var intressant att få experimentera med färger i det här projektet. Jag ville se hur långt jag vågade gå färgmässigt samt hur mönstren skulle upplevas visuellt om jag till exempel reducerade bort en färg eller ersatte den med den motsatta färgen.

Avgränsningar

Mönsterrapporternas format var en av mina inledande avgränsningar.

Av den orsaken att min kollektion skulle bygga kring mina personliga upplevelser valde jag att medvetet inte anpassa min kollektion efter någon specifik målgrupp. Här var jag själv min egen avgränsning. Det begränsade antalet valda färger kunde ibland upplevas som en begränsning under arbetets gång.

Tidsbristen visade sig dock vara den största begränsningen.

Genomförande

Utgångspunkt

En hel mapp med oredigerade digitalbilder av emaljkarlens dekor var min utgångspunkt inför examensprojektet. Jag kände en oerhörd lust och längtan över att få omvandla dessa förhållandevis små och i sitt sammanhang ensamma bilder till berättande mönster. Jag var väldigt nyfiken på vilka sorts berättelser det skulle växa fram i mina mönster. Det är denna nyfikenhet som har varit min drivkraft genom hela projektet. Till en början tyckte jag att jag kunde se något folklореaktigt i dessa färgstarka dekorbilder och det är den känsla som jag bestämde mig för att utveckla vidare under skissfasen.

Som ett första steg valde jag ut ett litet antal bilder ur min tjocka mapp. Bilder som jag tyckte särskilt mycket om att titta på och fantisera om. Med hjälp av en snabb skisstudie som resulterade i fem egentolkade dekorteckningar upptäckte jag i samband med en grupphandledning att bilderna var ganska lätta att ta till sig även för den svenska publiken. En del skisser uppfattades till och med som genuint svenska med associationer till Dalarna och kurbits. Det fick mig att känna att jag var på väg i rätt riktning.

Av dessa fem skisser valde jag bort två eftersom de upplevdes för tunga och oinspirerande. Jag ville gå vidare med de resterande tres kisserna som gav mig en upplevelse av lätthet och luftighet.

En av skisserna som jag valde att arbeta vidare med.

Det var dessutom möjligt att bryta ner dessa skisser i mindre beståndsdelar vilket gav mig fria händer att experimentera kompositionsmässigt.

Ganska snart insåg jag att jag behövde många fler komponenter för att kunna skapa intressanta mönster med rikt berättelseinnehåll. När jag gick igenom min första projektbeskrivning insåg jag att de färgstarkt dekorerade emaljkarlen utgjorde en del av min barndom och att det egentligen var mina egna barndomsminnen ihop med det lantliga och folkära som var min främsta inspirationskälla.

Fler skisser som jag valde att arbeta vidare med.

Inspiration

I början av skissfasen satt jag länge och försökte minnas tillbaka till hur det var att växa upp på landet och om vad det var jag tyckte bäst om att göra när jag var liten. Samtidigt försökte jag att klura ut vilken folkloregenre som var den typiskt vitryska. Det är nämligen väldigt lätt att koppla ihop den vitryska kulturen med ryska babuschkor, balalajkor och prunkande blomsterschalar. Jag antog att de flesta fick upp just dessa bilder så fort man nämnde östeuropeisk folklore men för mig personligen kändes det väldigt viktigt att gå ett steg längre och hitta min egen bild. Till slut kom jag på att den genuint vitryska folkloren består av väldigt mycket vitt och rött. Så fort jag tänkte på dessa två färger kom det upp en massa intressanta minnesbilder ur min barndom. Jag tänkte på min mammas röda halsbandspärlor och på det vita storkparet som hade sitt stora risbo högt uppe ovanför den lilla livsmedelsbutiken där det såldes världens godaste havrekakor. Jag tänkte också på alla de röda smultron som växte längs skogsstigen som ledde till min mormors by och på de härligt doftande röda äpplen som förvarades på vinden under ett tjockt täcke av sågspån under vinterhalvåret. Självklart tänkte jag också på de djupa snödrivorna och de vita fluffiga molnen som drev förbi i stora klungor högt ovanför mitt huvud när jag var på väg hem från skolan. Jag tänkte på alla sagor som berättades för mig när jag var sjuk som liten och på alla dessa fantastiska handbroderade tavlor som hängde på väggen mellan fönstergardinerna vilka var dekorerade med stora, röda vallmoblommor. Jag tänkte också på sommarängen där min storasyster lärde mig att fånga humlor med bara händer och på hur härligt svalkande det var att plaska med fötterna i den lilla bäcken som ledde ner till sjön. Allt detta var min barndom.

En rysk schal och en vitrysk linneduk.

Metod

Jag kände ett starkt behov av att komma på en bra och en för mig inspirerande kollektionstitel innan jag kunde sätta igång och skissa på riktigt. Rött, vitt, storkar och smultron, pärlor och moln maldes om och om i mitt medvetande innan *Vita vingar och röda bär* kom till. Från och med den stunden var det för mig alldeles uppenbart att det första mönstret skulle innehålla storkar som huvudmotiv. När detta beslut var fattat kändes det helt naturligt att de två framtida mönstren också skulle ha fåglar som ingrediens för samhörighetens och berättelsens skull.

Av en slump stötte jag på *Kaxiga fåglar* en rolig bok av Brutus Östling. I denna fantastiska fotobok såg jag en kort men händelserik bildserie på ståtliga orrtuppar. Jag kom genast att tänka på en folksaga som handlade om just orrar och motivet för mönster nummer två var givet. Självklart tyckte jag att det var en grafiskt intressant fågel. Jag tyckte om dess svarta knubbiga kropp med den blåskiftande halsen och den fjäderlika svartvita stjärten med dess långa lyrformigt utåtböjda sidopennor och sist men inte minst den för ögat kanske mest påfallande detaljen, den knallröda kammen.

Efter några om och men kom jag på att den fågel som skulle ta plats i det tredje mönstret var den folkkära sånglärkan vars sånger jag har hört i min barndom. Lärkor är anpassade till det öppna jordbrukslandskapet och jordbruk är en naturlig del av det lantliga livet.

Idé och skissarbete

När jag nu hade alla mina huvudingredienser kunde jag sätta igång med att välja grundfärger som skulle gå igenom hela kollektionen. De första två färgerna, vitt och rött fanns redan där och min spontana tanke var att lägga till blått och gult som en symbol för Sverige. Jag fann valet av den mörkblåa färgen särskilt intressant eftersom den tycks vara en omtyckt färg av det svenska folket. Det underliga var att det var den färgen som jag själv inte tyckte särskilt mycket om för bara tio år sedan men nu hade jag lärt mig att uppskatta alla nyanser av blått. Jag ville också ha en ljus och varm ton av grått som påminde om ett gammalt, slitet och oblekt linne. Men vid det laget visste jag inte riktigt hur den grå färgen skulle komma till användning i mitt arbete. Det kanske inte var av största vikt just då och därför var det klokast att bestämma det vid ett senare tillfälle. Däremot tog jag ett beslut om att inte använda grönt. Allt som skulle ha varit eller förväntades av betraktaren vara grönt skulle i första hand ersättas med blått. Redan vid första skissutkastet med de blåa smultronrankorna insåg jag att den mörkblåa färgen skapade ett mystiskt lyster över bilden. Ett lyster som förde tankarna till den klara sommarskymningen. Kombinerade man däremot den

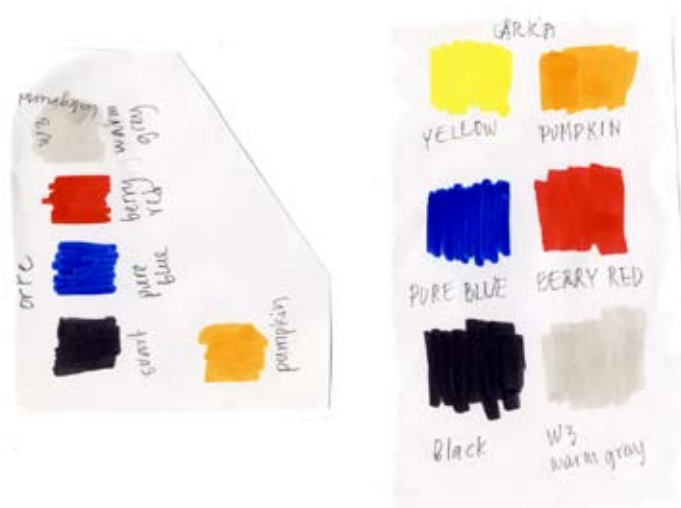
mörkblåa färgen med den solgula blev bildupplevelsen en helt annan.

Det tog inte lång tid innan jag hade valt ut de exakta tuschpennorna i färgerna rött, blått, grått, gult, orange och svart. Jag valde också några träpennor i liknande kulörer för att skapa en levande struktur i mina teckningar. Det var bestämt sedan tidigare att jag skulle arbeta med färgsättningen manuellt i den utsträckningen det gick. Efter att ha testat olika papperssorter och jämfört de olika resultaten med varandra valde jag till slut att göra alla mina teckningar på ett A3-block med specialbehandlat papper som förhindrade tuschpennorna från att blöda. De skarpa och distinkta linjerna tilltalade mig och jag kände mig sporrad att arbeta mer detaljerat.

Jag tyckte att den utdragna skissfasen fungerade förvånansvärt bra för min del så länge jag fick växla mellan motiven i de olika mönstren för att hålla min frustration på avstånd. Att jobba med alla tre av kollektionens mönster parallellt hjälpte mig att hitta den rätta skalan för fåglarna i förhållande till varandra. Jag fick också tid att reflektera över alla de andra ingredienserna som jag skulle ha med. Så småningom växte antalet mönsterkomponenter och de tänkta bildberättelserna började förgrena sig och gå om varandra. Den delen av processen kändes ny och spännande för mig, eftersom jag inte hade fullständig kontroll över mina berättelser utan de fick leva och utvecklas på sitt eget sätt och i sin egen takt.

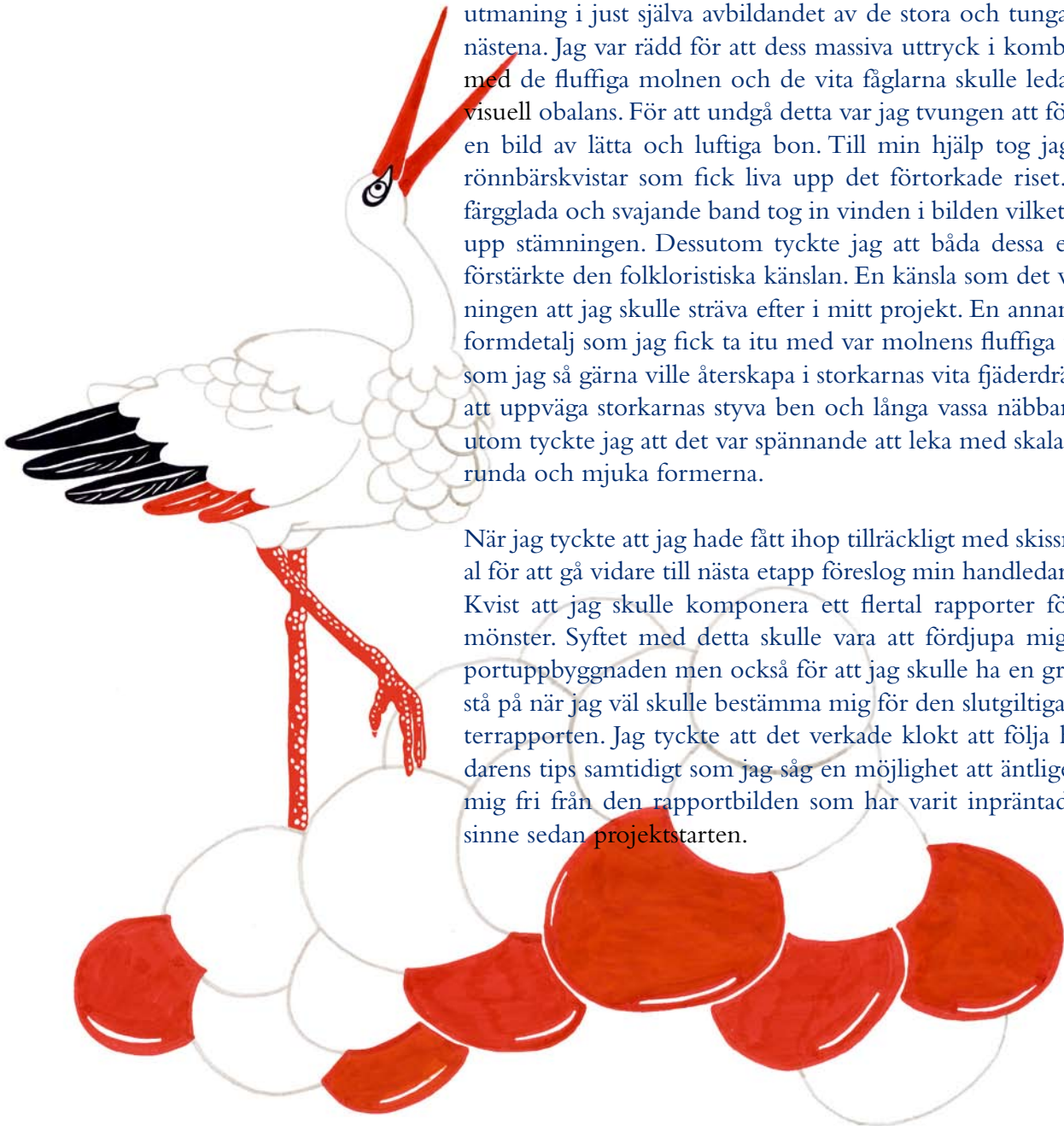
Jag la också märke till att alla fåglar som jag tecknade hade en direkt kommunikation i form av ögonkontakt med mig som betraktare. Detta har aldrig hänt mig förut eftersom jag oftast brukar teckna så pass viktiga beståndsdelar av berättelsen efter att själva kompositionsgrunden till mönsterskelettet är satt, vilket underlättar själva kommunikationsmomentet mellan parterna då varje individ har sin givna plats i mönsterrapporten från början. Nu hade jag ingen komposition att utgå ifrån och därför dök detta problemet upp vilket jag fick åtgärda senare i processen.

Färgkartor till två av kollektionens mönster

Jag ska inte sticka under stol med att innan skissfasen påbörjades hade jag redan fått en stark bild av hur själva rapporten för storkmönstret skulle kunna se ut och vad det skulle kunna innehålla. Detta var en ganska obekväm sats att sätta sig i eftersom jag hade lovat mig själv att inte arbeta med rapportkompositionen förrän i slutet av skissfasen. Nu var jag tvungen att hålla mig till arbetsplaneringen och inte tänka så mycket på det färdiga resultatet under den tidiga projektfasen. Jag fick koncentrera mig på skissandet av enskilda element som senare skulle kunna sättas ihop i en mönsterkomposition. Med en penna i handen gick jag igenom storkarnas kroppsspråk som avspeglade fåglarnas karakteristiska beteende. Jag hoppades hitta något underhållande att forma en levande berättelse med. Jag visste att jag ville ha med en scen i form av en eller flera risbon där berättelsen skulle kunna få utspela sig eller kretsa kring. Samtidigt såg jag en utmaning i just själva avbildandet av de stora och tunga storknästena. Jag var rädd för att dess massiva uttryck i kombination med de fluffiga molnen och de vita fåglarna skulle leda till en visuell obalans. För att undgå detta var jag tvungen att förmedla en bild av lätta och luftiga bon. Till min hjälp tog jag några rönnbärskvistar som fick liva upp det förtorkade riset. Några färgglada och svajande band tog in vinden i bilden vilket lättade upp stämningen. Dessutom tyckte jag att båda dessa element förstärkte den folkloristiska känslan. En känsla som det var meningen att jag skulle sträva efter i mitt projekt. En annan viktig formdetalj som jag fick ta itu med var molnens fluffiga uttryck som jag så gärna ville återskapa i storkarnas vita fjäderdräkt. För att uppväga storkarnas styva ben och långa vassa näbbar. Dessutom tyckte jag att det var spännande att leka med skalans av de runda och mjuka formerna.

När jag tyckte att jag hade fått ihop tillräckligt med skissmaterial för att gå vidare till nästa etapp föreslog min handledare Lotta Kvist att jag skulle komponera ett flertal rapporter för detta mönster. Syftet med detta skulle vara att fördjupa mig i rapportuppbyggnaden men också för att jag skulle ha en grund att stå på när jag väl skulle bestämma mig för den slutgiltiga mönsterrapporten. Jag tyckte att det verkade klokt att följa handledarens tips samtidigt som jag såg en möjlighet att äntligen göra mig fri från den rapportbilden som har varit inpräntad i mitt sinne sedan projektstarten.

Jag klippte ut alla beståndsdelar och mätte upp en ram för rapporten på ett bord. Ramens mått var 750*914 mm. Jag tyckte att det var en passande rapportstorlek för just detta mönster. Sedan var det dags att placera ut och placera om de utklippta skisserna tills den första rapportkompositionen såg dagens ljus. Jag tog ett kort för dokumentationens skull och började om på en ny mönsterrapport.

Jag insåg ganska snart att det var helt omöjligt för mig att använda alla skisser i en och samma rapport, därför fick jag lämna en del älskningar utanför ramen. Det hände också att jag spegelvände på en del skisser, ibland för omväxlingens skull och ibland för att kontrastera bildkompositionens huvudriktning. För att uppnå den rätta kompositionen som jag för ögonblicket var ute efter fick jag skissa upp nya specialanpassade moln för att täppa till tomma fläckar som uppstod i rapporten.

Hela tiden försökte jag föreställa mig hur mönstret skulle se ut i upprapporterad form. Detta var olika svårt från rapport till rapport. Totalt fick jag ihop tre rapporter. En rak rapporterad, en med en halv och en med en kvartsförskjutning. Jag fotade av rapporterna och rapporterade upp dessa i Photoshop för att se hur resultatet blev (se bilagor 1:1, 1:2, 1:3).

Vid en första anblick tyckte jag inte att någon av mina tre rapporter tilltalade mig till hundra procent. Därför bestämde jag mig för att vänta med urvalet och låta de mogna till sig lite. Under tiden gick jag vidare med rapportsammansättningen av mina andra två mönster.

Värmorgon i mossen

Värmorgon i mossen är det andra mönstret som kom till under projektet. Det är det mönstret som jag kände mig mest inspirerad att jobba med. Förmodligen berodde detta på att jag blev förälskad i orrtupparnas härliga former. Under tiden jag satt och studerade tupparna i olika rörelsepositioner kom det fram en mängd idéer om vilka andra mönsterkomponenter som formmässigt skulle passa ihop med dessa fåglar. Jag såg en tydlig form av en ung ormbunksplanta i fåglarnas lyrformiga sidopennor. De röda kammarna såg ut som en handfull smultron och de blåskiftande halsarna påminde om en bubblande skogsbäck.

Jag tog också in några björkar och stenar för att så småningom få in olika höjdnivåer i mönstret men också för att återknyta till orrarnas färgmässigt dominanta svarta fjäderdräkter. På samma gång tyckte jag att björken gav en påtaglig folkloristisk prägel över bilden. En prägel som gick att knyta an till det lantliga livet i båda länderna som jag har anknytning till. De svenska fjällbjörkarna har fått stå för min formmässiga inspiration. Inspirationen till stenarnas mönstrade struktur är däremot hämtad ur John Bauers fantastiska sagobilder.

Färgexperimentet i just detta mönster består av att jag ersatte den svarta vingfärgen mot rött. Jag ville ha fler färgklickar som betraktarens öga skulle kunna dras till. Dessutom tyckte jag att den röda färgen passade väldigt bra där, eftersom orrarna fortfarande upplevdes som orrar fast om möjligt ännu mer grafiskt starka i sitt uttryck. För att de röda vingarna inte skulle vara allt för påtagliga ville jag balansera upp bildkompositionen genom att tillföra några röda ormbunkar, vars svarta blommor kommunicerade med björkarnas bark men också i viss mån med orrarnas svarta dräkt. Jag behöll dock några blåa ormbunkar för att bevara återknytningen till fåglarnas stjärtpenor.

Alla blå-röda smultronplantor som jag hade ritat för det här mönstret under skissfasen byttes så småningom ut mot allt klöver som jag tänkte ha som en del av mönster nummer tre. Jag gjorde detta eftersom jag upptäckte att klöverbladen gav ett förstärkande intryck av orrarnas vingspetsar men också av fjäderdräkten generellt.

Själva rapportsammansättningen gick väldigt smidigt till. Jag kan säga att jag inte hade några stora problem med den delen. Förvisso fick jag rita om två av fåglarna för att få till en fungerande kommunikation mellan dessa individer. Den tredje fågeln som finns med i bilden behöll jag som den var eftersom jag tyckte att den såg väldigt fräck och kaxig ut när den stod där mitt i ett drama och betraktade mig som betraktare.

Dessutom upptäckte jag att det var väldigt roligt att placera ut alla dessa klöverblommor även om det var ett pyssligt jobb. Med hjälp av denna ört lyckades jag få till ett djupverkande perspektiv i bilden vilket med den tungverkande känslan av stenarna tog ner den svävande skogsbäcken till marken. Nu kunde jag gå vidare till nästa mönster för att *Värmorgon i mossen* var ett sådant mönster som gjordes av sig självt.

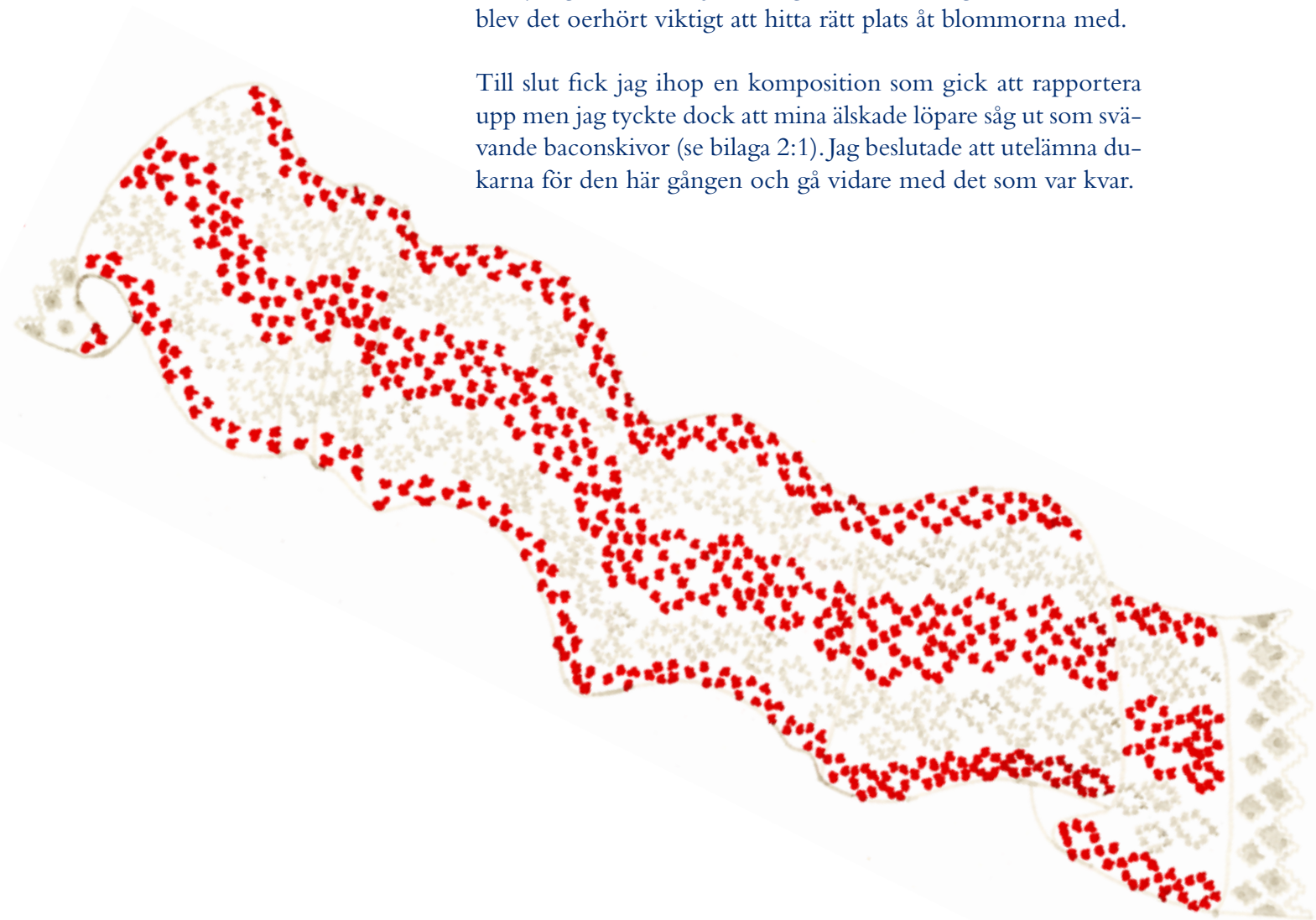
Sång för mullvaden

Sång för mullvaden kom till ur ett annat mönster som jag hade tänkt mig för kollektionen, vilket jag i efter hand fick mer eller mindre överge efter en lång och kämpig process.

Min tanke under skissfasen var att det tredje mönstret skulle bestå av sjungande lärkor, röd vallmo, gula vajande veteax, klöver som senare ersattes av smultron och vitröda korsstyngsbroderade linnelöpare som skulle ligga utspridda på åkern. Min berättelse skulle bygga kring ett tänkt picknick-scenario mitt i en veteåker under skördetiden. Bevingade varelser som tog en central plats i de andra två föregående mönstren skulle få en sekundär plats här. Något jag under den senare delen av processen insåg var fel, men innan jag fick denna insikt var jag helt förälskad i de smala dukarna och deras vackra brodyr.

Problemen kom när jag började sätta ihop alla mina ingredienser till en rapport. Jag tyckte att det var svårt att hitta en naturlig plats för linnelöparna i mönstrets komposition. Det var också svårt att arrangera veteaxen som jag redan från början hade komponerat i små hop. De röda vallmoblommorna framträdde för tydligt mot den ljusa bakgrunden av de gula axen, därför blev det oerhört viktigt att hitta rätt plats åt blommorna med.

Till slut fick jag ihop en komposition som gick att rapportera upp men jag tyckte dock att mina älskade löpare såg ut som svävande baconskivor (se bilaga 2:1). Jag beslutade att utelämna dukarna för den här gången och gå vidare med det som var kvar.

Under senare delen av förloppet insåg jag att min berättelse, som jag så starkt ville berätta försvann ihop med linnelöparna och att det var därför jag hade en stark magkänsla av att det var någonting som inte stämde i alla de rapportkompositions försök som jag kom att göra därefter (se bilagor 2:2, 2:3). Slutligen testade jag att ta bort vallmoblommorna och senare fick även veteaxen läggas åt sidan. När jag väl hade rensat upp i rapporten började jag se vad det var som saknades och vad det var som var viktigt att bygga en berättelse kring. Jag insåg att det var de sjungande fåglarna som var de egentliga huvudrollsinnehavarna och att det bara fattades en åhörare för att knyta berättelsen.

När jag tittade på de andra två mönstren som i stort sett var färdiga nu, såg jag de gråsvarta stenarna i *Vårmorgon i mossen* och jag tyckte att de påminde om jordiga mullvadshögar. Det var vid den tidpunkten som den tredje berättelsen såg dagens ljus.

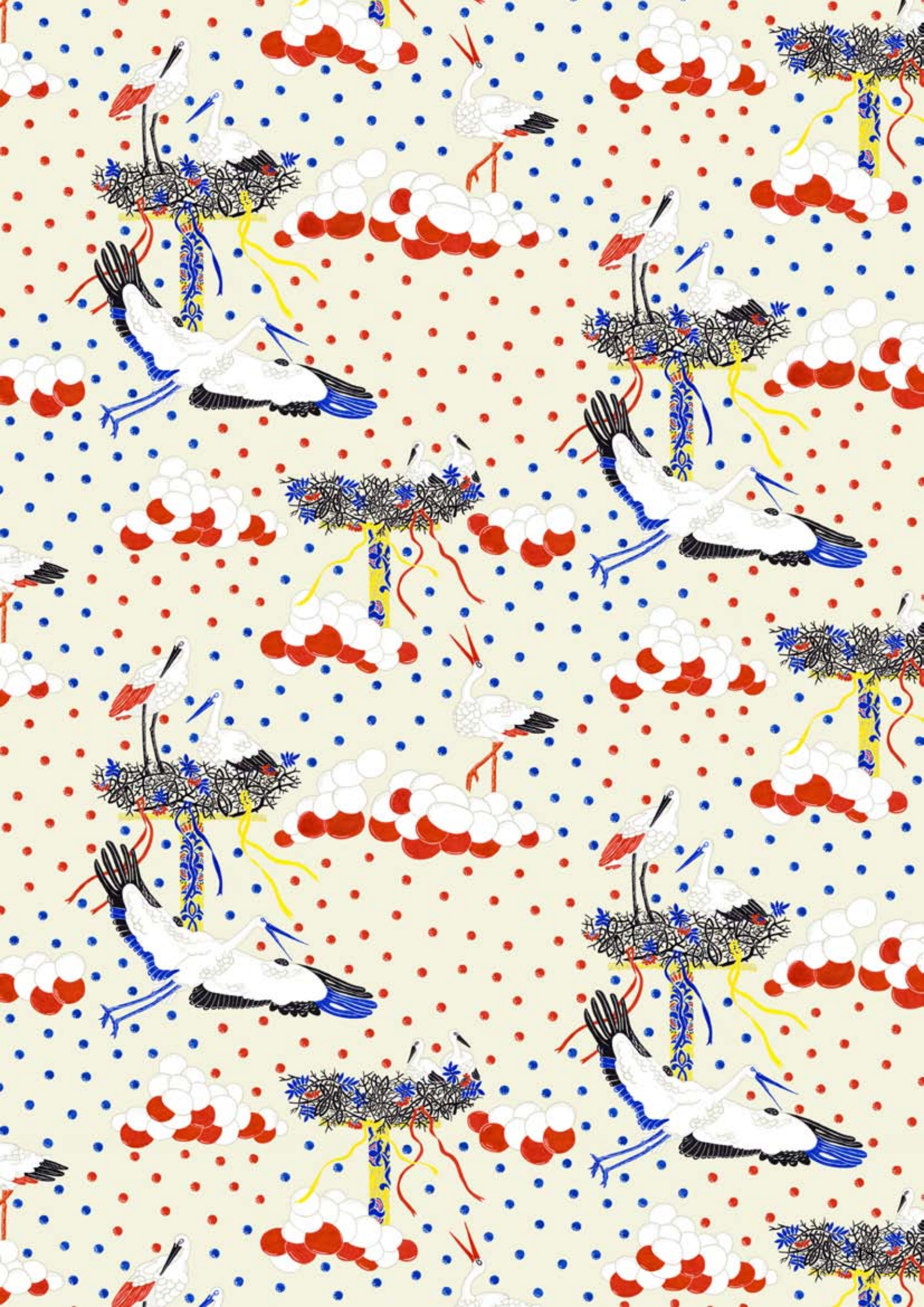

Det slutgiltiga resultatet och utvärdering av arbetsprocessen

Resultat

Slutresultatet blev en textilkollektion med tre folklo reinspirerade mönster: *Vita vingar och röda bär* med 750*914 mm i rapportstorlek, *Värmorgon i mossen* med måtten 375*640 mm och *Sång för mullvaden* med rapportmått 375*320mm. Det blev dock inga kompletterande mönster vilket jag under en tid trodde att jag skulle få lite tid över att ta fram.

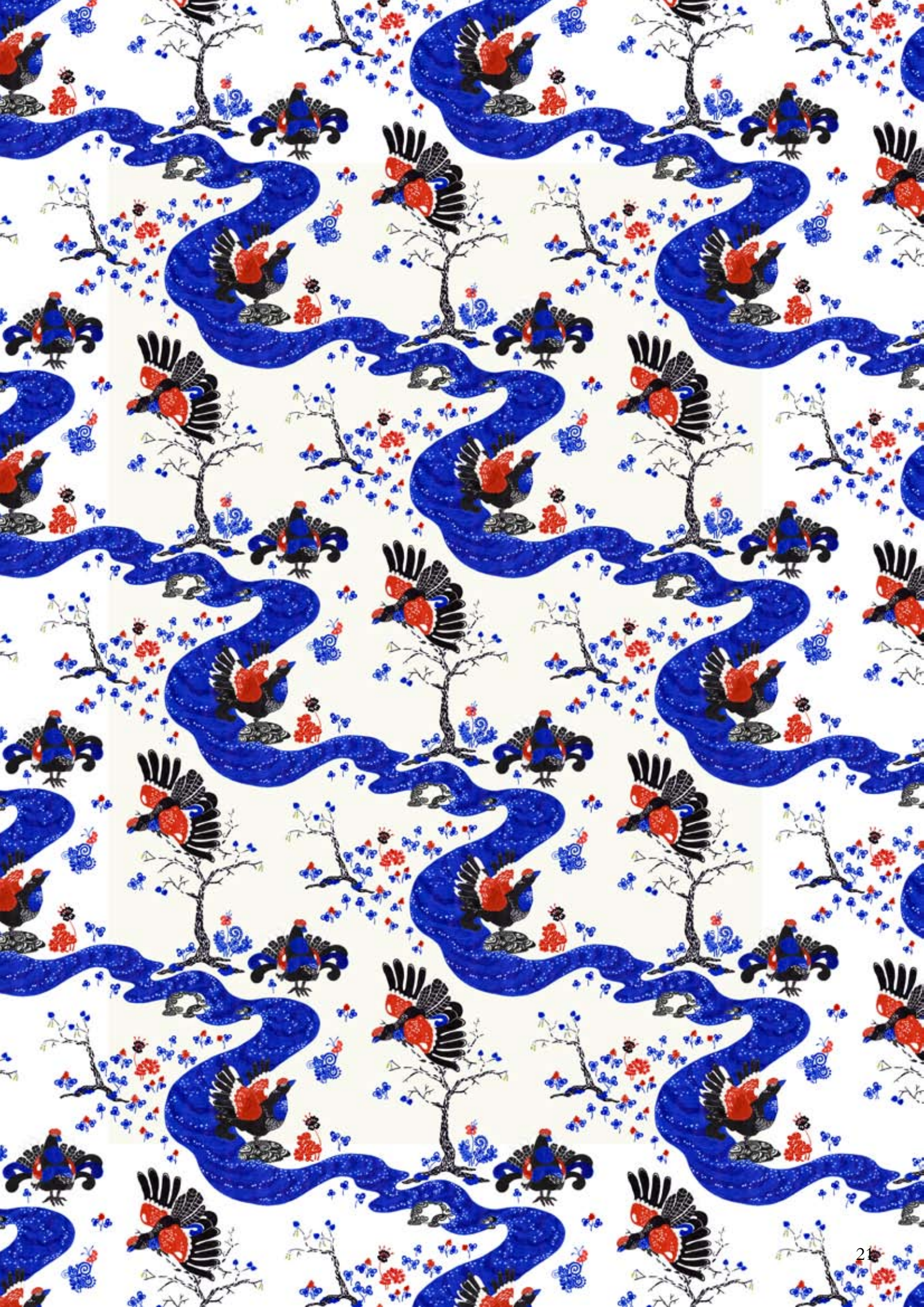
SKALA 1:1

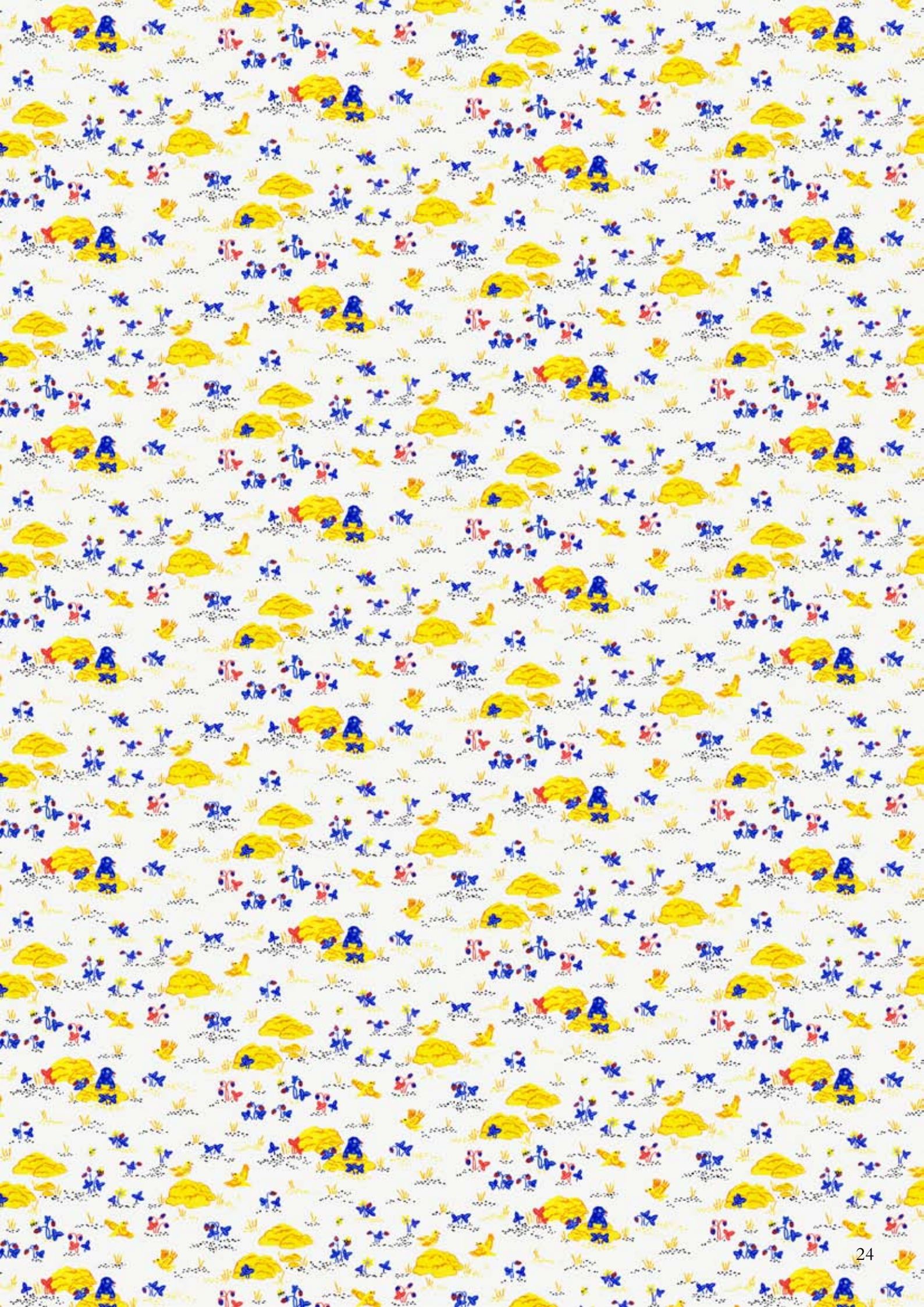
SKALA 1:1

SKALA 1:1

Utvärdering

Det enda jag kan konstatera i efterhand är att den valda arbetsprocessen funkade olika bra med olika mönster. I inledande delen av skissfasen när jag jobbade parallellt med skissandet av komponenter och berättelseutvecklingen i mina mönster kändes det väldigt bra att just kunna byta från mönster till mönster när det började ta emot i den skapande delen av processen. Detta ledde till att den berättelsen som jag själv var mest nyfiken på fick mer tid av mig under utvecklingsfasen samtidigt som de berättelser som jag hade en väldigt stark vision om fick mindre kvalitetstid under den viktiga fasen. Vilket jag i och för sig fick kompensera för under kompositionssammansättningen.

Min slutsats är att en arbetsprocess som inkluderar en lång skissfas är mer lämpad för de mönster som man inte har någon klar berättelse över från första början utan det är fullt tillräckligt med att vara starkt inspirerad av något visst element eller en form. Den långa skissfasen gjorde det möjligt att skapa själva berättelsen parallellt med skapandet och tillförandet av nya formelement. *Vår morgon i mossen* blev ett sådant exempel. Här kunde jag tillåta mig själv att sväva ut skildringsmässigt och väva in nya underberättelser i mönstret i form av små symbolförknippade element. Jag kunde göra detta eftersom jag inte kände mig låst av någon stark skildringsvision utan var mera nyfiken på den för mig nya arbetsprocessen.

I *Vita vingar och röda bär* gick ganska mycket av min tid åt till att komma bort från den rapportbild som jag fick en vision om alldeles i början av projektet. Den bilden var dock för stark och jag kan inte heller påstå att jag lyckades skapa något helt annat än det som jag hade tänkt mig från början. Vilket jag i slutändan inte ser som ett misslyckande eftersom jag ändå blev nöjd med resultatet.

Det största misstaget som jag gjorde i det tredje mönstret var att jag konstruerade min grundberättelse kring broderade linneduker och inte kring fåglarna som egentligen borde få spela en mer betydande roll från första början. Antagligen tyckte jag att lärka som fågel inte hade tillräcklig visuell kraft och detta försökte jag kompensera med vita linneduker, röda vallmablommor och vajande veteax med mera. Till slut var lärkorna förlorade i lager på lager-djungeln. Det tog sin tid för mig att förstå vad det var som höll på att hända och hur jag skulle gå till väga för att hitta till en intressant berättelse. Jag fick lära mig av mina misstag och det är också en viktig erfarenhet att ha med sig inför framtiden.

Sång för mullvaden är ett mönster som jag tycker passar in i kollektionen med sitt lätta och lättnaivistiska uttryck som dessutom knyter an till den folkloristiska känsla som jag strävade efter.

Det återstår bara för mig att konstatera att den långa skissfasen både hjälpte och till visst del stjälpste i mitt projekt. Jag kan dock inte se några frustrationstecken i mönsterspråket.

När det gällde färgexperimentet i det här projektet vågade jag inte riktigt släppa loss hämningarna helt. Jag ansåg helt enkelt att det inte behövdes just i den här kollektionen. Däremot var det för mig viktigt att inse hur mycket en bilds uttryck förändras när man enbart byter ut en färg mot en annan. Jag kom också på att man inte alltid behöver vara trogen det korrekta färgregistret. Ibland kan man faktiskt tillåta sig själv att småbusa med färgpalletten för att skapa en mer kittlande bildupplevelse. Jag trivdes riktigt bra med färgpennor i min hand och det står helt klart att jag kommer att använda mig av denna färgsättningsteknik även i framtiden.

Fåglarna av alla möjliga arter har hittills utgjort en ganska stor del av mitt signum. Jag finner mig väl tillrätta i fåglarnas sällskap och det kan vara en relation som är värd att satsa på även i fortsättningen. Jag tycker att det underlättar att ha med levande varelser i bilden när jag formger en levande berättelse.

Som ett första provtryck kommer jag att digitaltrycka mina mönster i skala ett till ett på ekologisk bomull. Jag har bestämt att i efterhand trycka vitt på vitt över en del stora vita fält i *Vita vingar och röda bär* för att jag vill lyfta fram storkarna och de vita molnen till förgrunden och på så sätt skapa ett djup i mönstret. Jag tror också att just detta mönster skulle göra sig fint på ett linnetyg. Jag skulle även vara intresserad av att se *Sång för mullvaden* på ett härligt mjukt flanelltyg. Det är just dessa två sistnämnda tyger som är väldigt populära och flitigt använda i mitt hemland och det är därför som jag är intresserad av att se hur just mina mönster skulle upplevas på ett annat material än bomull.

Även om jag i början valde att inte anpassa kollektionen efter någon i förväg vald målgrupp kan jag nu i efterhand se referenser till både en målgrupp och ett användningsområde. Mina mönster skulle utan tvekan passa in i ett ljust sommarhus. Ett hus som skulle kunna ligga både långt inne i den djupaste skogen som ett hus på toppen av ett högt berg. Det går också bra att inreda med dessa mönster i vilken annan miljö som helst där man strävar efter en lättsam lantstil. Själva målgruppen består av inrednings- och färgintresserade människor som kan tänka sig att betala mellan 300 - 600 svenska kronor per tygmeter.

Sammanfattningsvis känner jag mig väldigt nöjd med resultatet som jag uppnådde efter en förhållandevis kort period. Mitt examensprojekt hjälpte mig till en bättre självkännetdom och nu

kan jag definiera mina brister, förmågor och tillgångar. Det har också varit lärorikt att få en djupare förståelse för min egen bakgrund genom en medveten utvärdering av både likheter och olikheter mellan båda mina hemländer.

Källor

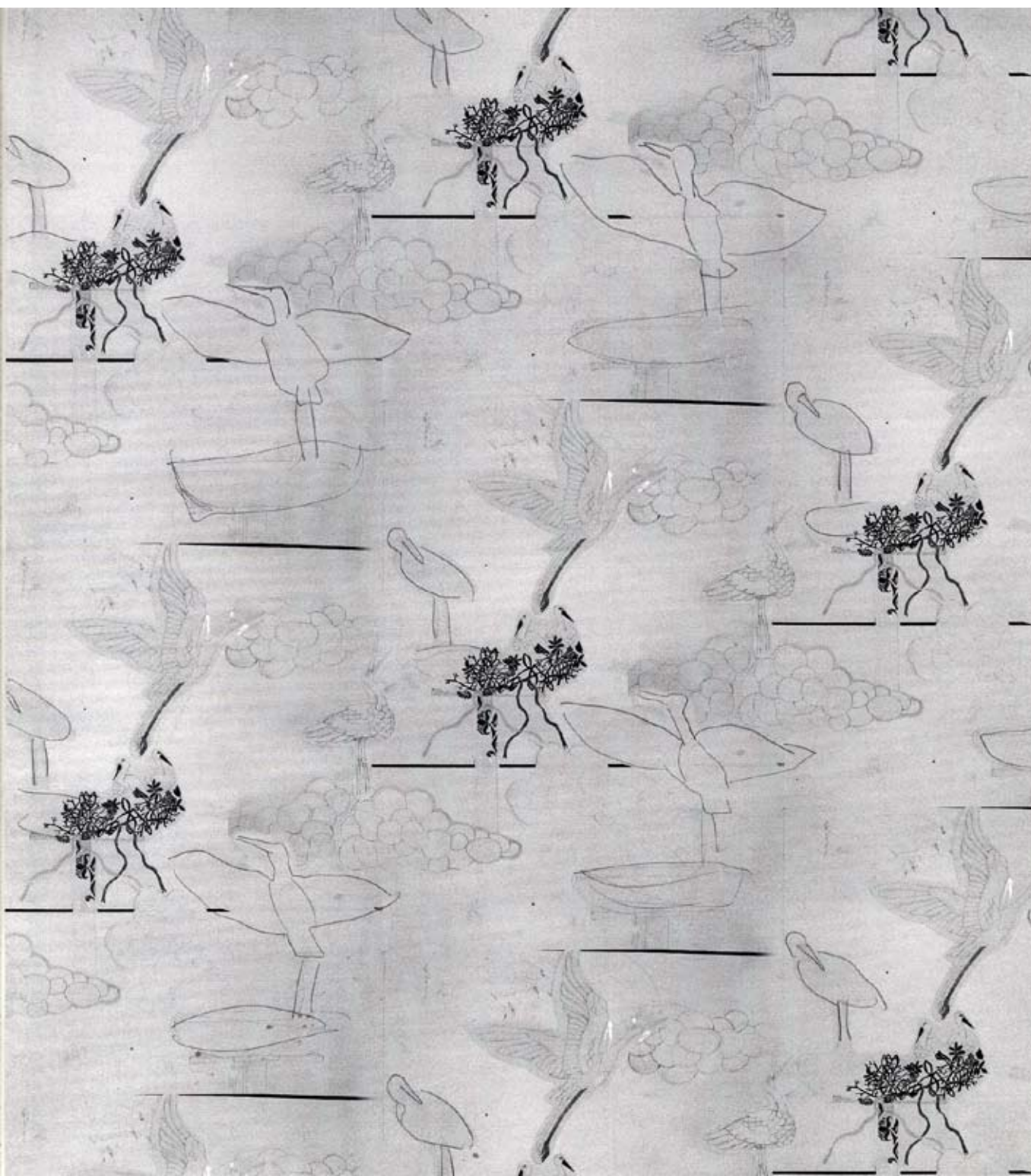
Literaturlista

Östlig, B. (2008). *Kaxiga fåglar: personligheter och relationer i fågelvärlden*. 1 uppl. Sverige: Brutus Östlings bokförlag Symposion. ISBN 91-7139-824-4

Bilagor

Bilaga 1:1

Rapportförslag nummer ett till *Vita vingar och röda bär*.

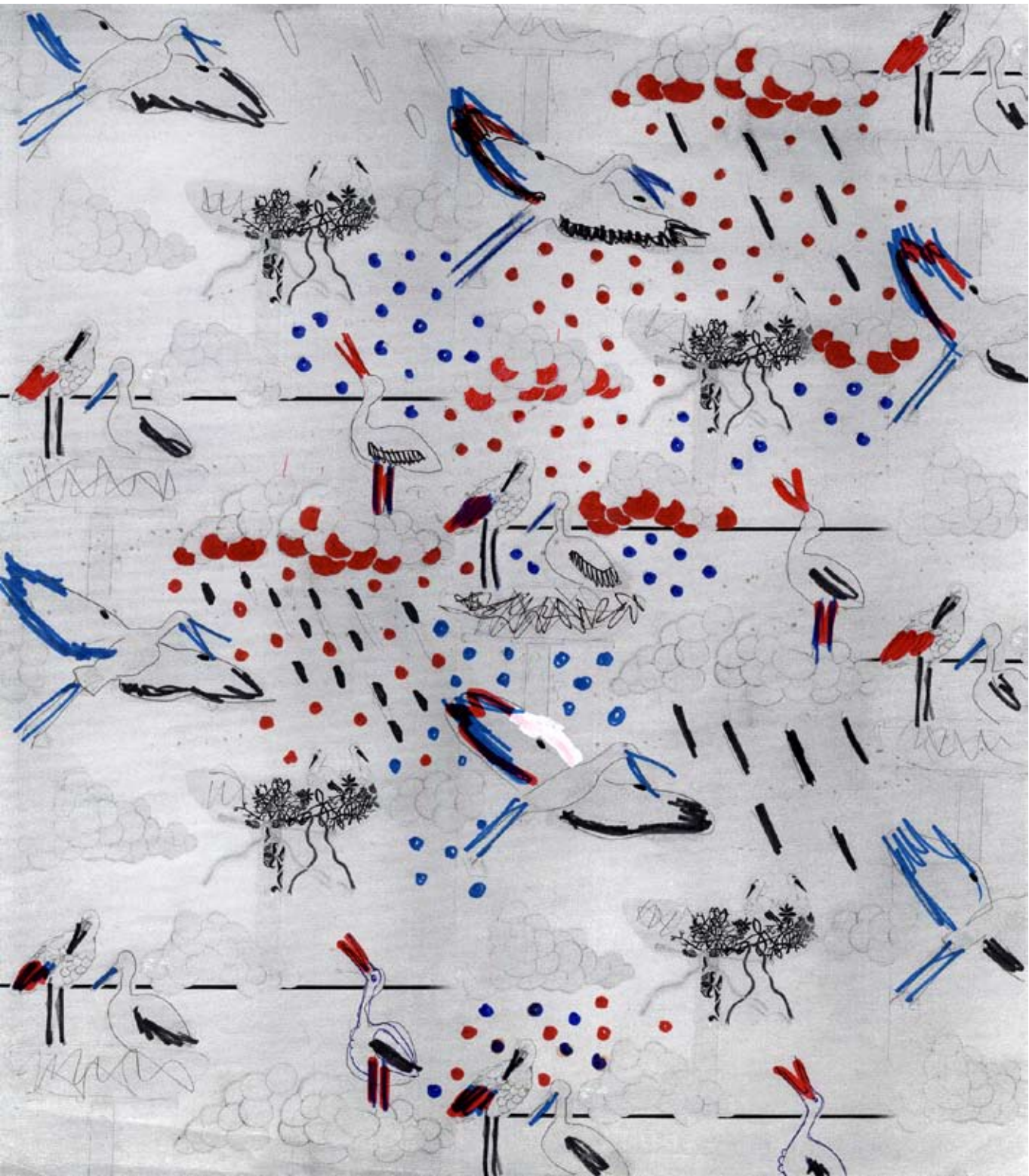
Bilaga 1:2

Rapportförslag nummer två till *Vita vingar och röda bär*.

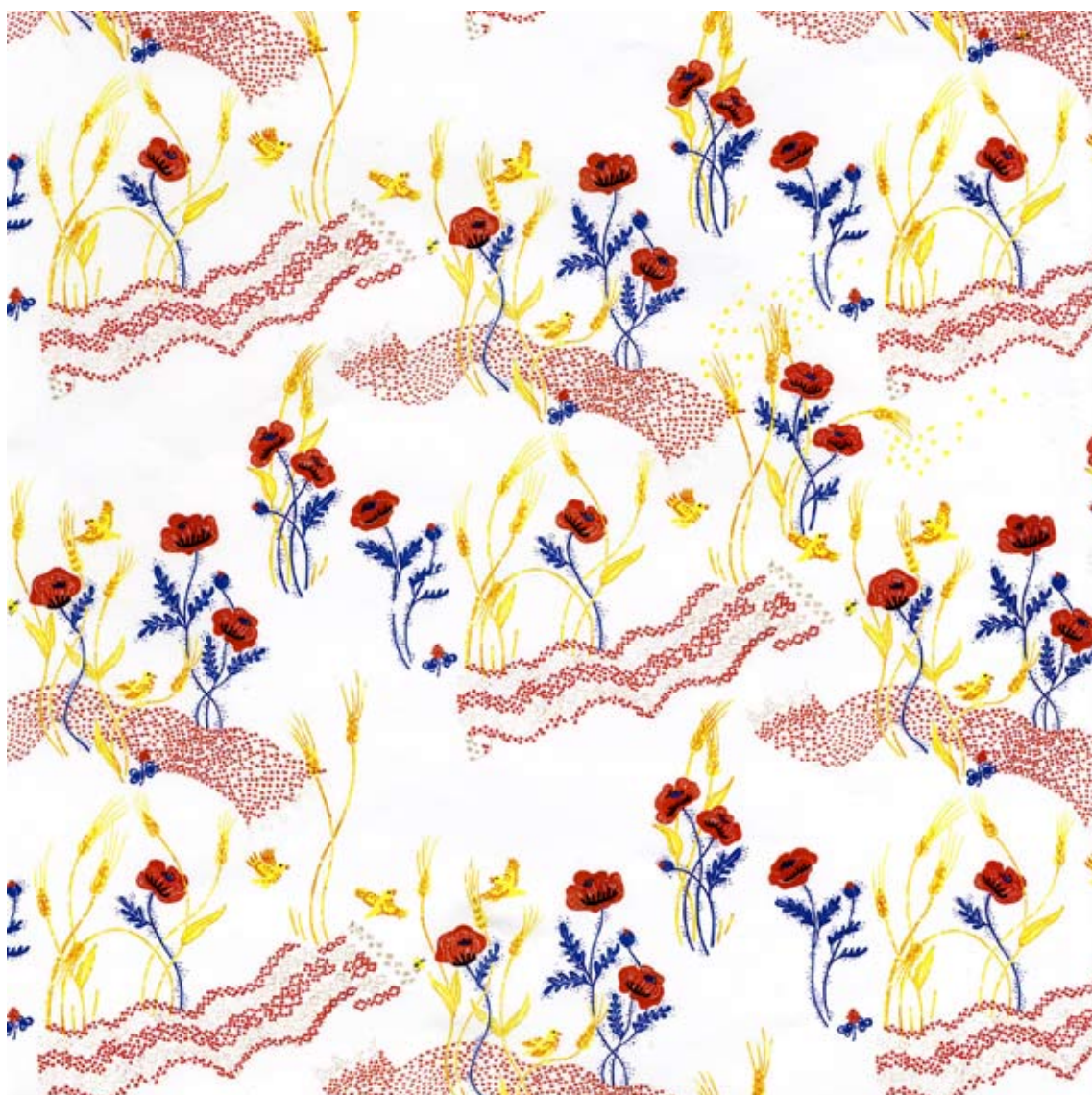
Bilaga 1:3

Jag valde att gå vidare med det tredje rapportförslaget till *Vita vingar och röda bär*. Här är rapporten kvartsförskjuten.

Bilaga 2:1

Ett av de första mönsterutkast till mönster nummer tre.

Bilaga 2:2

Mönsterutkast utan linnedukar.

Bilaga 2:3

Så här såg det ut i det tredje kollektionsmönstret strax innan jag började skörda.

